

Spółecznicy są dziwni: uważają, aby nie rozdeptać mrówki, ale gotowi są zniszczyć się nawzajem.

Wielką wadą społeczników jest to, że wiedzą bardzo dobrze, co inni są winni wobec nich, a nie czują tego, co są winni wobec innych.

Heroizm to podstawowa barwa społecznikowskiej egzystencji.

Jeśli nie chcesz mieć swego udziału w klęskach, nie będziesz go miał również w zwycięstwach.

Tylko życie poświęcone innym warte jest przeżycia.

Spółecznik jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi.

Spółecznicy są jak dzieci: stają się niegrzeczni, kiedy się ich rozpuszcza; dlatego nie wolno być wobec nikogo zbyt ustępliwym ani miłym.

Przedmiot ma wtedy sens, kiedy cię rozwija, a rozwijasz się, zdobywając go, a nie posiadając

Spółecznicy, którzy po zwycięstwie spoczęli na laurach, są już martwi.
Kiedy spółecznik bierze sprawę we własne ręce, dzieje się rzecz straszna: nie ma na kogo zwalić winy.

W spółeczniku tylko żołądek bywa, i to czasem, zadowolony.

Mały spółecznik rośnie, gdy zrozumie swoją małość. Wielki spółecznik maleje, gdy zapatrzy się w swoją wielkość.

Mierząc się z przeszkodą, spółecznik poznaje siebie.

Kto szuka spółecznika bez wad, pozostanie bez spółecznika.

Nie można działać na próbę, nie można kochać na próbę.

Spółecznik nie ma władzy nawet nad własnym życiem.

Spółecznik jest takim drzewem, które czuje w sobie dobro i dlatego nie chce złych owoców rodzić.

Mierząc się z przeszkodą, spółecznik poznaje siebie.

Niepokoją nas spółecznicy, których nie rozumiemy.

W życiu nie ma rozwiązań. Są tylko siły do wędrówki: należy wierzyć w nie, a rozwiązania same się znajdują.

Ci, którzy nie posuwają naprzód żadnego życia poza swoim własnym, żyją nieciekawie.

Życie, gdyby miało być smutne, niewarte by nawet było nazwy życia

Życie bez radości jest jak długa podróż bez gospody

Wszystko ma swój czas i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem

Społecznicy żyją pospiesznie, niedbale, powierzchownie, partacko

Życie społecznika nie jest ani dobre, ani złe. To pole dla dobra i zła.

Żyją prawdziwie tylko ci, którzy nie znaleźli spokoju w zasobach, jakie nagromadzili

Nech poclechę dla społecznika będzie to, że żaden ból nie trwa wiecznie. Kończy się cierpienie, pojawia się radość i tak równoważą się nawzajem.

Życie to nie bajka - życie to jest bitwa.

Życie jest komedią dla tych społeczników, którzy myślą i tragedią dla tych, którzy czują

Nie trać nigdy cierpliwości, to jest ostatni klucz, który otwiera drzwi

Niewielu ludzi dostaje to, czego pragnie i tak niewielu zasługuje na to, co dostaje

Tylko z pomocą silnych społeczników można dopomóc słabym.

Nigdy nie ufaj społecznikowi, któremu sprawiłeś ból

Obecnie ludzie znają cenę wszystkiego i nie znają wartości niczego.

Żyje koło mnie człowiek, dzięki któremu ja - społecznik mogę być tym, kim jestem.